

Funktionærer skulde være Viceværter. Det ser jeg ikke er nødvendigt. Det er Konsortiet, der maa sørge for at faa Lejlighederne lejede ud, det kan være Staten lige meget, enten de blive benyttede eller ej. Kontrakten maa Konsortiet opfylde i et og alt. Og at Statens bygningskyndige saa en Gang imellem skulde efterse en saadan Bygning for at kontrolere, at den bliver rigtigt vedligeholdt, og at de Forpligtelser opfyldes, som Kontrakten indeholder, finder jeg ikke er en for stor Fordring at stille. Og i den Henseende staa vi jo ikke uden et Forbillede. Thi naaar man ser hen til den høje Rigsdag, saa have vi ogsaa en Kludebutik klistret op ad os her inde. Der ligger en Bygning her udenfor, som jeg ikke tror ret mange ville sige er køn, i hvert Fald er den Side, der vender ind mod os, noget af det grimme, man kan se. Rigsdagen har altsaa selv ladet opføre Udstillingsbygninger, som ere lejede ud, og jeg mener, at naaar Rigsdagen kan gøre dette, kan heller ikke Telegraf- og Telefonvæsenet tage nogen Skade af, at der er udelejet nogle Butikker i den Bygning, hvor de skulle bo. I det hele taget finder jeg, at den Ordning, som den højtærede Minister her foreslaar, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg synes, man burde være enig om at hjælpe ham til at faa den gennemført. Og jeg vil sige, saa stærkt som jeg paa nogen Maade kan sige det, at jeg af Hensyn til de Mænd, der have ønsket, at man skulde forblive inde i den indre By med Telegrafstationen, ikke vil være med til paa en Maade at tvinge Ministeren ud i en Udkant af Byen for at faa en passende Plads. I den Henseende vil jeg paalægge mig alt. Jeg mener, at det er rimeligt at efterkomme disse Fordringer, og naaar man kan gøre det paa en saa fornuftig Maade, som her er foreslaaet, kan jeg give min Tilslutning dertil, og jeg tilraader derfor det høje Ting at gaa med til Lovforslaget, som det foreligger.

Rottbøll: Jeg har hørt to Argumenter til Fordel for Købet af denne Bygning. Det første er dette, at den er centralt beliggende. Det er rigtigt. Den er centralt og godt beliggende, det kan der ikke siges noget imod. Naar den sidste ærede Taler (Johansen) imidlertid gik saa vidt, at han sagde, saa vidt jeg hørte, at alle Veje førte til denne Bygning, er det naturligvis noget, man kan sige, men man kan jo ogsaa sige, at alle Veje føre til

Rom. Tager jeg et Københavns-Kort for mig, er den centrale Beliggenhed maaske knap saa stor, som man vil gøre den til; men jeg skal indrømme, at paa dette Punkt opfylder Bygningen de Fordringer, man kan stille til en Telegrafbygning, og det er ogsaa som Følge deraf, at den Adresse, der er gaaet omkring, har faaet saa mange Underskrifter. Dog har Grunden maaske ogsaa været den, at man i det hele her i Landet er meget tilbøjelig til at underskrive Adresser, naar de ikke ere alt for gale.

Saa er der det andet Argument, at denne Bygning er saa billig. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) omtalte denne Billighed forleden og kom til det Resultat, at den ikke var slet saa stor som forudsat. Jeg har ogsaa anstillet en Del Beregninger, og det forekommer heller ikke mig, at den er saa billig. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er Grunden 550,000 Kr. værd, og efter hvad jeg har hørt af ret kyndige Mænd, vil en Bygning, som den, der her er opført, paa 5,460 Kv.-Al. bebygget Grund, i alt Fald ikke kunne sættes højere end til 800,000 Kr. Det er i alt 1,350,000 Kr., og man betaler 1,450,000 Kr. Men Billigheden kan naturligvis komme ad anden Vej, nemlig derved, at man, samtidig med at man køber Bygningen, lejer en stor Del af den ud til Sælgeren. Hvor meget nu det Lejemaal egentlig har at sige, er noget tvivlsomt. Jeg skal slet ikke komme ind paa, om det er en dyr eller en billig Leje, der her skal gives, det tør jeg ikke have nogen Mening om. Men jeg ved ikke, hvorlænge Lejemaalet vil vare. Bygningen er lejet paa 25 Aar, og der er for Lejen i de første 15 Aar givet en god Kaution. Jeg skal for Resten der indskyde, at man til Sikkerhed for Opfyldelsen af Lejemaalet ifølge den første Kontrakt havde betinget sig Ret til at holde 100,000 Kr. af Købesummen tilbage; de 100,000 Kr. har man senere ved Overenskomst af 31. Januar d. A., saa vidt jeg husker, strøget. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor man har givet Slip paa dem, men det vil maaske senere kunne oplyses. Men, som sagt, Lejemaalet gælder i 25 Aar, medmindre man opsiger det fra Telegrafvæsenets eller Ministeriets Side; men vel at mærke, hvis man trænger til et Par Værelser i 1910, hvis Telegrafstationen da skal udvides, skal man opgive en hel Etage, nemlig anden Etage, og i 1912 kan man muligvis atter blive nødt til at tage en Etage. Saaledes ved man ikke, om dette Lejemaal er af en ret stor Varig-